

Sygn. akt I CSK 2352/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

w sprawie z powództwa E. P.

przeciwko P.(...) spółce akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od powoda E. P. na rzecz pozwanego P. (...) -
spółki akcyjnej w W. kwotę 7.500,- (siedem tysięcy pięćset)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda E. P., od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 31 marca 2021 r., sygn.. IACa (...), Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie

i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący opart na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c .

Przesłanka ta nie została jednak spełniona. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Zdaniem skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na „naruszenia prawa przede wszystkim w braku pełnego odniesienia się przez Sąd Apelacyjny do zarzutów apelacji, w tym do zarzutu zastąpienia okoliczności potwierdzonych prawomocnym i niekwestionowanym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. wydanym w sprawie o sygn. akt: IV U (...) i będącymi jego następstwem orzeczeniami komisji lekarskiej ZUS wskazującymi na niezdolność do pracy z powodu stanu wzroku i słuchu powoda, wnioskami wynikającymi z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy.”.

Przy formułowaniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżący w sposób zasadniczo oderwany od treści przepisów prawa powołuje argumenty analogiczne do tych, które stanowią uzasadnienie podstaw skargi. Tymczasem skarga kasacyjna winna być tak zredagowana i skonstruowana,

by Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w jej podstawach lub ich uzasadnieniu elementów kreujących skargę. Skarżący powinien podać argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona i w czym – w jego ocenie – wyraża się ta „oczywistość”. Należy przypomnieć, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., IV CSK 613/14, niepubl.). Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu nie analizuje zatem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2014 r., I UK 65/14, niepubl., zob. także m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2015 r., III PK 6/15, niepubl., z dnia 13 lutego 2014 r. I PK 262/13, niepubl., z dnia 27 maja 2010, II UK 274/09, niepubl., z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 207/07, niepubl., z dnia 12 lipca 2007 r., III CSK 160/07, niepubl.).

Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego nie prowadzi do konkluzji, że Sąd ten dopuścił się oczywistych i rażących naruszeń przepisów prawa. Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze kasacyjnej, Sąd ten odniósł się wyczerpująco do zarzutów apelacji, także do kwestii związania ustaleniami faktycznymi w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w S., prowadzonym pod sygn. akt IV U (...). Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że w postępowaniu tym, dotyczącym przyznania powodowi renty z tytułu niezdolności do pracy, pozwany w niniejszej sprawie zakład ubezpieczeń – P. S.A. nie był stroną, stąd rozstrzygnięcie w tamtej sprawie nie ma statusu powagi rzeczy osądzonej i nie mogło mieć znaczenia dla oceny czy uszczerbek na zdrowiu powoda, jakiego doznał wskutek wypadku komunikacyjnego w dniu 1 października 2008 r. miał wpływ na zdolność powoda do wykonywania pracy zawodowej czy też nie.

Należy przy tym zauważyć, że z obowiązku ustanowionego przez art. 378 § 1 k.p.c. nie wynika konieczność osobnego omówienia w uzasadnieniu wyroku sądu II instancji każdego argumentu podniesionego w apelacji, ale wystarczające jest odniesienie się do nich w sposób wskazujący, że zostały one przez Sąd drugiej instancji rozważone (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 24 marca 2010 r., sygn. akt V CSK 269/09, OSNC 2010, nr 9, poz. 127; z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CSK 300/11, OSNC 2012, nr 12, poz. 144; z dnia 4 września 2014r., sygn. akt II CSK 478/13, Lex nr 1545029 i z dnia 22 sierpnia 2018 r., sygn. akt III UK 119/17, Lex nr 2542602).

Sposób sformułowania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na to, że skarżący dąży w istocie do ponownej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Tymczasem ocena dowodów nie może być podstawą skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.